

Náhoda jako princip
Chance as a Principle

ANOTACE

Práce se zaměřuje na problematiku náhody jako principu v umění 20.století, přičemž její těžiště se soustřeďuje na umělce Jacksona Pollocka, Johna Cage, Merce Cunninghama a Jamese Joyce. V úvodu se přes etymologii slova, náhodu ve vědě a přírodě dostává k náhodě a hře. Druhá část – Náhoda a její role v umění – se zabývá typologií náhody, kde jsou naznačena jednotlivá východiska: Náhoda na cestě ke svobodě abstraktního expresionismu, volné atonality a „čistého jazyka“; Náhoda jako prostředek hry; Náhoda ve službách boje proti konvencím; Náhoda jako prostředek destrukce; Náhoda a imaginace. Na jednotlivých autorech a dílech dokládá potřebu náhody jako inspiračního zdroje umění. Třetí, stěžejní část práce se věnuje Hegemonii náhody, ve které dochází na komparaci třech fází tvorby (spontánní imaginace, osvobození od zaběhlých schémat, Work in Progress) umělců Pollocka, Cage, Cunninghama a Joyce. V závěru jsou shrnuty dosavadní poznatky a naznačena možná východiska pro další zkoumání.

Klíčová slova: náhoda – spontánnost – gesto – organičnost – proud vědomí

Počet slov: 145 320